

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570713024.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

"Var jeg ikke saa træt" - endte han med et Buk - og lod atter kiøre til. Vognen rullede bort - den blev mindre og mindre, og 106 kom mig tilsidst ganske af Syne. Jeg overlod mig til mine Reflexioner over denne Mand. Det var en ørkesløs og ødsel Reisende, tænkte jeg, een af disse Herrer som reise for at reise. Dog - hans Physiognomie havde behaget mig - hans artige Tilbud fortiente overalt en mildere Formodning om hans Charakter - jeg ærgrede mig over at have afslaaet det: Du har forsømt et Menneskes Bekiendskab, tænkte jeg - og hvo veed hvor interessant et Menneskes? Hvordan det nu ogsaa var - hvad er interessant i hele Skabningen som det ypperste af alle levende Dyr? Selv denne fortryllende Hede - blev jeg ved, og saa mig om - men hvor studsede jeg! Intet uden Lyng, og Lyng og atter Lyng! Alt det høitidelige var forsvundet - omsonst stræbte jeg at kalde hine levende Phønomener tilbage - alt var tomt, eensformigt, tørt, koldt, dødt, ligegyldigt, utaaleligt. Du seer ham aldrig mere - sukkede jeg - og han syntes dog gjerne at ville tale med dig! Hvad maae han desuden tænke om din Egensindighed? Hvo veed, hvormangen mødig, nødsaget Fodgjænger, der vilde være glad ved at age en Station imellem, for snarere at naae Huus - for snarere at overrumple en længselsfuld ventende Kone - du kan have skadet ved denne Uforsigtighed? Om han nu med Bevidsthed eller uden Bevidsthed foresætter sig aldrig herefter at tilbyde nogen Fodgjænger sit magelige Sæde? Jeg kom i ondt Lune, græmmede mig over ikke at kunne forstrøe det i menneskeligt Selskab - den eene Vogn kunde jeg ikke naae, den anden kunde ikke naae mig - jeg traskede afsted i Lyngen, og besluttede - saa afskyelig forekom mig hele Egnen - at benytte mig af Veiens eeneste Fordeel: i Blinde at kunne vandre den uden Frygt for at stødes eller gaee feil - at lukke Øinene, for ikke at see den.